

snarere kalde det, som blev ført mellem tre Medlemmer af Højre og tre Medlemmer af Ministeriet, omfattede aldeles ikke som en integrerende Del af en Overenskomst dette, at Grundloven ikke skulde træde i Kraft, før roligere Tider var kommet. Dette var, kan jeg sige, noget, som vel maaske blev nævnt under disse Samtaler, men som vi virkelig mente var noget, man med Tryghed kunde overlade Partierne til Afgørelse, og som for os stod som en forholdsvis ringe Ting i Sammenligning med dette, om det kunde lykkes at opnaa en Overenskomst om selve Grundloven. Det, som blev aftalt som muligt Grundlag for en Overenskomst, er refereret af den højtærede Konseilspræsident, saa snart Samtalerne var endt, og intet andet har der været nogen Aftale om, intet andet har der været Overenskomst om. Regeringen har ikke med de tre Herrer sluttet en særlig Overenskomst om, at Grundlovens Ikrafttræden skulde udsættes, indtil Krigen var afsluttet. Det er vel saaledes, det nærmest maa udtrykkes. Der har ingen Sinde været sluttet en saadan bindende Aftale mellem de tre ærede Herrer og Medlemmer af Regeringen. Det ærede Medlem undrer sig over, at Ministeriet saa længe havde Ønske om, at Grundloven skulde træde i Kraft. Undrer det virkelig det ærede Medlem? To Grunde var afgørende for Regeringen. Den ene er den, at vi alle længes efter, at den Grundlov, vi efter saa megen Møje har faaet vedtaget, kan træde i Kraft. Der er jo ikke hverken Mand eller Kvinde her i Landet, som ikke ønsker det, og Regeringen ønsker i højeste Grad at bidrage til, at det kunde ske. Men jeg maa tilstaa, at Regeringen havde for Resten ogsaa en mere personlig Grund i saa Henseende, som det ærede Medlem ikke kan undre sig over. Det var den, at Ministeriet ønskede at faa sin Skæbne afgjort ved et Valg. Men saa kom den Agitation op, som det ærede Medlem dog maa indrømme er kommet, Agitationen om Militærspørgsmaalet, og der mener det ærede Medlem, at det at sige noget saadant som, at de nuværende Militærforanstaltninger hviler paa Grundlaget af 1909, Forsvarslovene af 1909, vel kan kaldes en Konstatering af Kendsgerninger, men dog straks maa vække Debat. Saaledes maa jeg forstaa det ærede Medlem. Det undrer mig i høj Grad, at det kan vække Debat. Det ærede Medlem siger, at saa har man vel Lov til at rose Ministeriet bagetter for, hvad det har gjort. Det har allerede et Medlem af Folketinget — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Frede-

riksberg (Ellinger) — sagt, at den Ros kunde man nok forstaa Meningen af, Rosen var ganske simpelt gaaende ud paa, at Ministeriet havde gjort noget, som var udenfor Ministeriets Program, Princip, Idé, hvad man vil kalde det. Undrer det ærede Medlem sig over, at Ministeriet ikke ønsker den Ros? Undrer det ærede Medlem sig over, at Ministeriet ikke ønsker at roses for at have brudt sine Principper? Vilde det ærede Medlem sætte Pris paa at blive rost for ikke at have fastholdt, hvad han havde sagt tidligere, og for at have brudt med de Principper, han havde lagt for sin Politik? Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde bryde sig om den Ros, og den Ros er kun et Angreb, et maskeret Angreb, hvad man vil, men kun et Angreb, og saa snart det kom, var vi inde paa Debatten. Men jeg maa hævde, at det, at Forsvarsministeren — ikke i dette Aars Begyndelse, men saa længe han overhovedet har administreret Krigs- og Marineministerierne under Krigen — har hævdet, at alle Forsvarsforanstaltningerne er truffet efter Forudsætninger i Loven af 1909, og har faaet samtlige Partiers Tilslutning til, hvad der er foretaget under disse Forudsætninger, kan umuligt vække en Debat, som skulde give sig Udslag i en heftig Kamp under en Valgagitation.

Poul Rasmusen: Naar den højtærede Finansminister taler om Overenskomst og hvad man var enig om, vil jeg dog sige til ham, at selv om man ikke kan bruge Ordet Overenskomst, maa Finansministeren dog erkende, naar han mindes selve den Bestemelses Tilblivelse, at det var en absolut Forudsætning, at man ikke skulde holde Valg, saa længe Krigen varede. (*Finansministeren* [Brandes]: Nej!) Dette var en absolut Forudsætning, og det fremgaar paa det klareste af det officielle Communiqué, som udsendtes den 25. Marts om Morgenen af Konseilspræsidenten.

Finansministeren (Brandes): Jeg maa overfor det ærede Medlem hævde, at der var ingen Overenskomst om dette. Der blev af Konseilspræsidenten meddelt de 21, hvad der havde været samtalt om, aftalt mellem de 6 Mænd, der den Gang havde truffet en Aftale, og deriblandt var dette, at Grundlovens Ikrafttræden kunde udsættes, men en Aftale om, at Grundloven først skulde træde i Kraft, naar Krigen var forbi, er ikke direkte truffet, og der er ikke sket andet end, at Konseilspræsidenten udsendte en Meddelelse, efter at han havde udtalt sig overfor de 21.